

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Varga László ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Hollósy Tamás ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság által 2009. március 30. napján meghozott 3.P.21.528/2007/28. számú ítélet ellen a felperes részéről 29. és 31. sorszám, az alperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbeezett részében helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt az alperes részére megfizetni 30.000 (Harmincezer) Ft másodfokú részperkötséget.

Köteles az alperes az illetékügyben eljáró hatóság felhívásában írt időben és módon megfizetni az államnak 200.160 (Kettőszázezer-egyszázhatvan) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A fennmaradó 300.000 (Háromszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg kártérítés címén a felperesnek 5.279.583 Ft tőkét, és ennek 2005. augusztus 4. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 318.000 Ft kereseti illetéket, míg a Veszprém Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívására 18.000 Ft előlegezett költséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperest 2005. augusztus 4. napján **Helység 1** belterületén közlekedési baleset érte, a gépjármű vezetőjét a Veszprémi Városi Bíróság a B.311/2006/7. számú ítéletében 1.rb. közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt indult eljárásban bűnösnek mondta ki.

A felperes a baleset során koponya alapi törést, agyzúzódást, jobb lábszár nyílt törést, jobb combcsont törést, bal kéz kézközépcsont és hüvelyujj körömperc törést, bal mutatóujj középperc nyílt törést, bal térdízület sérülést, oldal- és keresztzalag szakadást, herezacskó-, arc-, hasfal- és jobb comb lágy részének zúzódást szenvedett. Kómás állapotban került az ajkai kórházba.

A felperesnél a sérülések miatt több műtéti beavatkozás történt, és további műtétek is várhatóak. Mozgáskorlátozottsága jelenleg is fennáll, a műtétek után is biccentéssel jár. A felperesnél a balesettel összefüggésben a kómas állapota okán a gondolkodása lelassult, feledékenyebbé vált, ténylegesen újból meg kellett tanulnia írni, olvasni, számolni.

A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes felelőssége a felperest ért kárért a Ptk. 339. § /1/ bekezdése és a többszöröse módosított 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet alapján fennáll.

Vagyoni kár címén a felperes részére 279.583 Ft-ot állapított meg a Ptk. 355. §-a alapján. A felperes 20.000.000 Ft megfizetésére vonatkozó nem vagyoni kártérítési igényét azonban csak részben találta megalapozottnak.

Álláspontja szerint a felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegét a káresemény bekövetkeztekor irányadó értékviszonyok alapulvételével, a bizonyítékok - köztük a felperes egészségi állapotára szerzett, az ítékezés alapjául elfogadott szakvélemény megállapításaira figyelemmel - a Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti mérlegeléssel kell megállapítani. A felperesnél a sérüléseiből maradandó fogyatékosság és súlyos egészségromlás alakult ki, mindkét térdízület instabilitása, a bal térdízület mozgástartományának beszűkülése és a kezdődő ízületi kopása, az agyzúzódásra visszavezethető memória, emlékezet funkció romlása és a bal kéz mutatóujj mozgástartományának jelentős mértékű beszűkülése következett be. Mindezen adatokat mérlegelve a nem vagyoni kártérítés összegét 5.000.000 Ft-ban határozta meg, az ezt meghaladó kárigényt elutasította.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be. A felperes fellebbezésében kérte a nem vagyoni kártérítés összegének 10.000.000 Ft-ra történő felemelését.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy jelenleg 23 éves. A balesettel személyiségének szabad kibontakozásához való joga is súlyosan sérült. A baleset miatt a baráti köre szinte teljesen megszűnt, mozgáskorlátozottsága miatt sportolni és rendezvényekre járni nem tud. Családalapítási lehetőségei is beszűkültek. Ujjainak mozgáskorlátozottsága miatt az olyan munkavégzés is problémát jelent, ahol számítógép billentyűzetét kell használni. Az igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztotta a térdízületi problémák állandó megmaradását, amely miatt ismételt gyógykezeléseket kell igénybe vennie szinte évente.

Újabb műtétek is várhatóak, annak fizikai és lelki fájdalmaival együtt. E körben hivatkozott a 34/1992. (VI.1.) AB. határozatra, és kérte az abban foglaltakat figyelembe venni.

Az alperes fellebbezésében kérte a nem vagyoni kár összegének 2.000.000 Ft-ra történő leszállítását és a perköltség megfizetésére vonatkozó marasztalása mellőzését.

Fellebbezésének indoklása szerint az 5.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés eltúlzott, hiszen a kár időpontjában bekövetkezett hátrány kompenzálására, az akkor értékviszonyok alapján 2.000.000 Ft áll arányban a felperest ért sérelemmel.

Amennyiben az ítélőtábla a fellebbezésüket nem látja e körben megalapozottnak, akkor a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte, mivel álláspontja szerint az 5.000.000 Ft az ítélelhozatali értékviszonyokat tükrözi, így kamat a felperes részére nem jár.

A perköltség fizetésére való kötelezése mellőzését kérte arra hivatkozással, hogy a megyei bíróság által felhívott Pp. 81. § /2/ bekezdése nem alkalmazható, míg ezen szakasz /1/ bekezdése alapján éppen az alperes javára kellene perköltséget megítélni. Hivatkozott arra, hogy a felperes által igényelt 20.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés eltúlzottnak minősül. A vagyoni kártérítés körében az egyes tételek jogalapján pedig azonnal elismerte, és az ítélet az általuk felajánlott összeget elfogadta.

Hivatkozott arra is, hogy a perre okot nem adtak, hiszen a felperes részletezés nélküli kártérítési igényéből nem derül ki sem a vagyoni, sem nem vagyoni kártérítés összege.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek korlátai között, valamint a Pp. 256/A. § /1/ bekezdése f./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az alábbiak szerint mindkét fellebbezést alaptalannak ítélte.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a szükséges és elégséges körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, összességükben értékelve megalapozott tényállást állapított meg, abból okszerű következtetést vont le. Az ítélet tábla teljes egészében osztotta a megyei bíróság helyes jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A nem vagyoni kárpótlás jogszabályból következő kompenzáló funkciójára figyelemmel a pénzben nyújtott kárpótlásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a nem vagyoni hátrányt bizonyos mértékben enyhítse, a hátrányos következmények elviselését megkönnyítse, miután a károsultnak olyan kárpótlás jár, amely az őt ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A nem vagyoni kárpótlásnak az a rendeltetése, hogy segítse a károsultat életviszonyainak, általában életvitelének a körülményekhez igazodó kialakításában és egyidejűleg biztosítsa a nem vagyoni hátrányból eredő nehézségek leküzdését, illetőleg más lehetőségek megteremtésével enyhítse azokat a hátrányokat, amelyek a károkozás folytán a károsultat érték.

A nem vagyoni kártérítés esetében minden perben egyedileg kell elbírálni a nem vagyoni kártérítés törvényi feltételeinek fennállását és a károsultat ért nem vagyoni hátrány súlyát, valamint azt, hogy a pénzben nyújtott kárpótlás alkalmas-e a nem vagyoni hátrány enyhítésére, és a hátrányos jogkövetkezmények kiküszöbölésére.

A megyei bíróság a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján helyesen állapította meg, hogy a felperesnél a balesettel összefüggésben maradandó fogyatékoság és súlyos egészségromlás alakult ki, ekként értékelhető mindkét térdízület instabilitása, a bal térdízület mozgástartományának a beszűkülése és kezdődő ízületi kopása, az agyzúzódásra visszavezethető memória, emlékezet funkció romlása, és a bal kéz mutatóujj mozgástartományának jelentős mértékű beszűkülése.

Ezen sérülések és a felperes állapota miatt számára nem javasolt azon tevékenységek végzése, illetve azon munkafeladatok ellátása, melyek mindkét alsó végtag fokozott terhelésével járnak, illetve mindkét alsó végtag teljes funkcióját igénylik. Nehézséget jelentenek számára olyan tevékenységek is, amelyek a bal, vagy mindkét kéz finom mozgásait, manipulációs készségét feltételezik.

Az ítélet tábla álláspontja szerint ezen sérülések a felperes életvitelét, munkalehetőségeit, szabadidős foglalkozását jelentős mértékben beszűkítik, és nagy mértékben hátrányosan érintik. Mindezen körülményeket a megyei bíróság helyesen értékelte, és az összecszerűséget is ezt figyelembe véve megalapozottan állapította meg a nem vagyoni kártérítés összegét a balesetkori időpontban - 2005. augusztus 4. - 5.000.000 Ft-ban. Az ítélet tábla szerint ezen nem vagyoni kár, valamint ennek törvényes mértékű késedelmi kamata alkalmas a felperest ért hátrányok csökkentésére, illetve a teljes reparáció elvének az érvényesítésére. Ezért a nem vagyoni kártalanítás összegének felemelésére, illetve leszállítására jogi lehetőséget nem látott.

Nem alapos a 318.000 Ft összegű illeték és a 18.000 Ft összegű szakértői díj megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem sem.

Az ítélet tábla nem osztotta az alperes azon fellebbezési érvelését, hogy a perre okot nem adott. A Pp. 80. § /1/ bekezdése szerint, ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni. Az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita perindítás nélkül elintézhetővé váljék.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján megállapítható, hogy az alperes a perre okot adott, hiszen az összecszerűséget vitatta, és peren kívül semmilyen összeget nem fizetett meg a felperes részére.

Ugyanakkor az ítélet tábla álláspontja szerint a Pp. 81. § /2/ bekezdése értelmében, ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összecszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebb ítelt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.

A felhívott jogszabályi rendelkezés alapján a megyei bíróság megalapozottan kötelezte az alperest a felperes javára megítélt 5.279.583 Ft vonatkozásában a le nem rótt kereseti illeték és a felmerült szakértői költség megfizetésére. Ennek megváltoztatására az ítélet tábla jogi lehetőséget nem látott.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla a Pp. 81. § /1/ bekezdése szerint - a pernyertesség, illetve pervesztesség arányának megfelelően - kötelezte a felperest az alperes részére a másodfokú részperköltség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3. § /5/ bekezdése alapján állapította meg.

Az alperest a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte a Pp. 81. § /1/ bekezdése, és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § /1/ bekezdése alapján, míg a fennmaradó fellebbezési eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán a már hivatkozott IM. számú rendelet 13. § /2/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2009. évi december hó 10. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró